

[Holger K. Nielsen]

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det er lige stærkt nok, at man bebrejder os, at vi tager denne debat op. Det er så sandelig regeringen og ikke mindst statsministeren, som startede diskussionen om, hvad der ville ske ved et nej, med den skræmme-kampagne, som blev sat i gang.

Det bliver sagt, at vi fem millioner danskere ikke kan stoppe udviklingen. Nej, det er jeg enig i – det kan vi naturligvis ikke – og det er også muligt, at de andre vil gå videre på visse områder. Jeg kan i hvert fald forestille mig ét område, det er den fælles forsvarspolitik. Jeg vil ret sikkert tro, at dér vil de andre lande gå videre, men ærlig talt, hvad ville det gøre, at vi stod uden for det? Eller rettere sagt: Det har et flertal her i Folketinget faktisk sagt at vi burde. Det var en del af det danske memorandum, der blev vedtaget i sin tid, at fælles forsvarspolitik ikke skulle med i samarbejdet. Kan vi ikke leve med, at vi står uden for det? Naturligvis kan vi det.

Så er der hele spørgsmålet om Romtraktaten. Det er ikke rimeligt at sammenligne hele Romtraktaten med den sociale dimension. Det er helt, helt usandsynligt, at de andre lande bare vil ophæve hele Romtraktaten og så gennemføre Maastrichttraktaten. Det kan ikke lade sig gøre. Det kan i praksis simpelt hen ikke lade sig gøre, og derfor vil man få en så kompliceret situation, hvis de forsøger det, at jeg tvivler meget på det.

Alternativet for de andre lande vil være, at man genforhandler med Danmark, og igen: Jeg tror på det, fordi man er kommet i den situation, at der er uoverensstemmelse mellem en regering og en befolkning. Det kan ske for selv den bedste, at dette sker, og det vil så være sket for den danske regering. Jamen tror man virkelig ikke på, at de andre lande vil have respekt for denne vanskelighed, om jeg så må sige, og at det vil give anledning til, at man kan få en snak om, hvordan vi kan komme videre? Det er helt sikkert.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det gør jo ikke debatten under de korte bemærkninger kortere, at de bliver lange!

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan efter disse ordvekslinger konstatere, at er der to, der står sammen, så er det SF og

Romtraktaten! Hvis dette ikke skulle gå hen at blive vedtaget, så vil SF stå fast med Romtraktaten i hånden og holde sig til den. Det er også en form for nytænkning.

Jeg synes, der er rigeligt stof i, hvad unionstraktaterne indeholder, og jeg synes, debatten bør foregå om det. Men da nu diskussionen har kunnet opstå, så vil jeg da gerne bekende, at jeg ser sådan på det, at det er svært at overskue, hvordan situationen vil være, hvis Danmark siger nej. Hr. Holger K. Nielsen mener, at det er nemt at overskue, forstod jeg – jo, det var helt sandsynligt det ene og usandsynligt det andet – og havde forskellige interessante redegørelser for det. Jeg mener, det er overordentlig svært at overskue, hvad situationen så vil være, og det skal befolkningen selvfølgelig også tage hensyn til, når de stemmer. Det vil være svært at overskue.

Der er kun én ting, jeg mener jeg kan overskue i den situation, og det er, at hvis hr. Holger K. Nielsen og fru Pia Kjærsgaard får deres vilje og får et nej, så har vi ikke meget af en forhandlingsposition. Vi kan få en fornuftig snak, siger hr. Holger K. Nielsen. De andre lande vil sige – og jeg vil være enig med dem et langt stykke: Jamen den fornuftige snak har vi jo haft. Det var jo den, der førte frem til aftalerne.

Hvad har vi af forhandlingsposition, hvis vi siger nej til et resultat, der som dette her har været forhandlet i lang tid, og som indeholder vidtgående hensyntagen også til danske synspunkter?

Grove (KF):

Det er egentlig en historisk dag, når vi nu i dag efter mange måneders forhandlinger med vore EF-partnere står med det færdige resultat i hånden. Og så kan vi sige: Det lykkedes, og det lykkedes endda godt med disse forhandlinger. Danmark har her bevist, at et lille land med gode argumenter får stor indflydelse på resultaterne i EF.

Men vi står også over for et historisk skridt i EF's historie og dermed i vores egen, for betydningen af traktaten skal ikke undervurderes. Det har stor betydning for os, at vi nu kan tage et skridt sammen med de øvrige EF-lande til et snævrere samarbejde.

Vi er ofte i Det Konservative Folkeparti blevet beskyldt for at være en smule EF-skeptiske.